

VESTI IZ SLOVENIJE

PRVA ADAMICEVA. — Kakor smo napovedali bo Adamicevo potovanje pod Jugoslavijo, povod za novo propagando za komunizem in sedanji komunistični režim.

sklicevati roditeljske sestanke in tam razlagati staršem dolžnosti do komunistične državne šole.

RAZGLIEDNICE. — ki spominjajo na praznike in razne dele cerkvenega leta so izginile iz prometa. Božičnih razglednic leto ni bilo več, velikonočnih ni, prazničnih ni.

Iz življenja Slovencev v Argentini

Alotzij Vidmar. V goriški bolnišnici je izhiral na posledicah jetništva v Dahau-u Alotzij Vidmar iz Rihemberka.

KOROŠKA. — Tukajšnji časopisi seveda predstavljajo celo zadevo Koroške po svoje. Amerika in Anglija in cela zapadna reakcija so krive, da Slovenci ne moremo dobiti slovenskega dela Koroške.

Poroki. V cerkvi San Isidro sta se 29. januarja t. l. poročila slovenska para Rajmond Mauric in Medane in Matilda Markočič ter Alojz Simič iz Fojane in Cecilija Markočič.

Občini zbor Slovenske krajine. V nedeljo, 20. februarja, je bil na Avellanedu redni občini zbor društva naših Prekmurcev, ki niso klonili pred titovo komunistično propagando in so svoje društvo Slovensko krajino ohranili še nadalje samostojno.

ANGLEŽI PROTI SLOVEN. CEM. — Čudno dosledno so Angleži v vsakem spornem vprašanju proti interesom slovenskega naroda. Koncem vojske so nas izdali, po vojski so naše fante v klavnico titove soldateske prodali, potem so mnoge naše ljudi mučili na leta s preiskavami in zapori, potem so nas poniževali in s SS hitlerjevskimi vojakmi primerjali in zmerjali, sedaj pa na mirovni konferenci ne le nastopajo proti slovenski Koroški, ampak je njihov delegat celo trdil, da slovenski Korošci ne žele nikake avtonomije.

Smrtna nesreča. Pri prometni nesreči, se je smrtno ponesrečil Slovenec Miro Humer doma z Vipavskega. Pokojnik zapušču v Argentini ženo in dve hčeri, od katerih se je ena pred kratkim poročila.

Prihod novih Slovencev. V torek, 15. februarja je prispela v Buenos Aires ameriška prevozna ladja "Langfitt" in je pripeljala sem zopet več sto beguncev. Med njimi je prišlo v Argentino tudi 210 naših ljudi iz Avstrije. Ljudje iz prejšnjega največjega transporta slov. beguncev v Argentino, se sedaj počasi razmeščajo iz imigrantskega hotela. Med našimi ljudmi je tudi precejšnje zanimanje za Mendozo ter bo tja odšla močna skupina. Nekaj jih bo šlo tudi v Tucuman, Cordobo in ostale province.

DARVINOV NAUK. — da je človek samo najbolj razvita žival, morajo sedaj poslušati starši na roditeljskih sestankih. Vsak mesec mora učiteljstvo

AL J. Filipic Slika predstavlja mladega slovenskega inženirja Al J. Filipica, ki je graduiral v mehaničnem inženirstvu iz Case univerze.

AL J. Filipic Al je sin poznanih Albin in Milka Filipič, ki sta dolgo let vodila gostilno v Collinwoodu na 12. cesti in Hale Ave., zdaj jo pa že več let vodita na vogalu Coit Rd. in Woodworth Ave.

Kadar gostilničarji, groceriji in mesarji potrebujejo kaj v mehanični ledenicah, naj pokličejo na posvet slovenskega inženirja Al J. Filipica, 14505 Woodworth Ave., Cleveland, Ohio. Telefon HE 3972, avtor pa je telefon UL 1-4797.

Sponzorji za begunce

Tisti, ki so prevzeli sponzorstvo za kako begunsko osebo ali družino, dobivajo sedaj od International Refugee Organization v Celovcu (Austria Klagenfurt) pisma, naj svoje begunce prijavijo pri Displaced Persons Commission v Washingtonu. Tudi begunci dobe prav tako pisma. Vse tiste, ki so se prijavili potom Lige Katoliških Sloveskih Amerikancev prosimo, da naj na podlagi teh pism nič ne store, niti oni niti begunci sami. Vsi so namreč prijavljeni pri omenjeni Displaced Persons Commission že od takrat, ko so bili prijavljeni k vsem drugim oblastem. Bile so odposlane vse prijave istočasno. Prosimo pa vse, da nam dotična pisma pošljete na pisarno: League of Catholic Slovenian American 10316 Barrett Ave. Cleveland 8, Ohio, ker vidimo, da je veliko imen pokvarjenih in bomo na podlagi teh pism lahko posredovali, da se spravi stvar v red. Vsekakor pa so ta pisma vsaj znamenje, da se je, tudi za slovenske begunce začelo odpirati in pripravljati, da bodo prišli sem. — Liga Katoliških Sloveskih Amerikancev.

Madžarska protestira radi kardinala pri Zvezi Narodov

New York. — Madžarska vlada je poslala predsedniku glavne skupščine Zeze narodov, avstralskemu zunanjemu ministru Dr. Evatt protestno noto v kateri pravi, da zadeva kardinala Mindzentija ne spada na dnevni red skupščine in da bi bila kršena suvereniteta madžarske države, če bi skupščina hotela razpravljati o tej stvari, ki je izključno le v pristojnosti madžarskega sodišča in madžarskih oblasti.

Kanonik Matevž Škrbec umrl

Gospa Terezija Turk, 1046 E. 69th Street, je dobila iz Slovenije žalostno vest, da je na praznik sv. Jožefa umrl njen strik velečastiti kanonik Matevž Škrbec. Bil je ob smrtni starosti 83 let. Že več let je bil bolan in je živel pri svojem nečaku Msgr. Matiji Škrbecu v Trziču in v Kranju. Tukaj zapušču že omenjeno svojo nečakinja Mrs. Terezijo Turk in druge sorodnike, v Evropi pa tudi nečaka Very Rev. Msgr. Matija Škrbca, ki je bil do leta 1945 dekan in mestni župnik v Kranju, od tedaj pa živi v begunstvu. Poleg njega žaluje za pokojnim kanonikom v starem kraju še mnogo drugih sorodnikov.

Rev. Joseph Medin Umrl je v St. Thomas bolnišnici, Akron, O., Rev. Joseph Medin, ki je bil več let župnik na slovenski fari v Baroertonu, Ohio. Pogreb bo iz slovenske cerkve Presv. Srca Jezusovega v Barberton, O.

Mrs. Helen Dujan V torek je umrla Mrs. Helen Dujan iz 988 E. 74 St. Rojena je bila v Jugoslaviji in je prišla v Ameriko pred 52 leti. Zapušču žalujočega soproga Peter, sina John, hčerko Rose Brodnjak, vnuka in pravnuke. Pogreb bo v cerkvi sv. Pavla ob 9:30 in nato na pokopališču Kalvarija kjer bodo truplo položili v družinski grobnico.

Spor v Bolgariji

Sofija, Bolgarija. — Sedaj tudi uradno potrjuje polit-biro komunistične partije v Bolgariji, da je tam nastal hud spor v komunistični stranki. Objava pravi, da je odpuščen podpredsednik vlade Trajko Kostov. On je izgubil tudi svoje mesto v vodstvu komunistične stranke Poročilo naravnost pove, da je bil Trajko odstavljen zato, ker je bil sovražno razpoložen proti Sovjetski Uniji, ker je skušal odstraniti predsednika vlade Dimitrova in vpeljati diktatorske manire v vlado. Že ta objava kaže, da je res kar poroču Tanjug iz Beograda, da je namreč Trajko poleg tega tudi aretiran. Z njim je aretiranih doslej kakih 300 njegovih somišljenikov med komunisti.

Gromiko bo napadel podpisnike varnostne pogodbe

New York. — Ob začetku se je glavne skupščine Zveze narodov nihče ne razpravlja o dnevnem redu te seje, ampak vsi samo ugibajo kako bo sovjetska delegacija napadla podpisnike Severno Atlantskega pakta. Gromiko, šef sovjetske delegacije je gotovo dobil tozadevna naročila in bo verjetno ponovil to, kar je zapisala sovjetska vlada v svojih protestnih notah, ki jih je razposlala vsem vladam, ki so podpisale pakt.

OGENJ UPEPELIL BOLNICO

Polovico bolnikov zgorelo — Ena največjih požarnih nesreč — Bolniški kurat, usmiljeni sestri, matere in dojenčki med mrtvimi.

Effingham, Illinois. — Strašen požar je upepelil edino tukajšnje bolnišnico St. Anthony's Hospital in zahteval 57 smrtnih žrtev.

Devet novorojenih otročičkov je umrlo v plamenih, dva sta bila hitro po požaru mrtva rojena, ker so se matere ponočkovo, ko so skakale iz gorečega poslopja bolnišnice skozi okna, da bi se rešile.

Začelo je greti nekaj pred polnočjo v pritličju poslopja, ki ima tri nadstropja. Kaj je povzročilo ogenj niso mogli ugotoviti. Ogenj se je strašno hitro razširil in plameni, so brž objemali vse dele poslopja od tal do strehe.

Več deset bolnikov je umrlo, ker so se stiskali v hodnikih, da bi prišli iz poslopja, pa je dim zaprl prehode in plameni so hitro uničili vsako možnost rešitve. Zopet drugi so umirali brez vsake pomoči na svojih posteljah. Kakih 12 bolnikov je poskakalo skozi okna na tla pred poslopjem in od teh se je eden ubil, več pa je obležalo ranjenih. Ranjencev se je pa najmanj 15 vendarle rešilo.

Večina notranjih delov poslopja se je sesulo. 19 trupel so že izkopali izpod ruševin. Med mrtvimi je tudi bolniški kaplan Rev. Fr. Sandon in dve usmiljenki, SS. Bertina in Evstahia. Rev. Frank John Goff, župnik St. Anthony's Church, kamor spada tudi bolnišnica je rekel, da je po njegovi vednosti bilo v poslopiju skupno 108 oseb. 55 jih je ostalo živih. Med tistimi, ki jih pogrešajo in ki so verjetno mrtvi, je tudi 31 letna bolnišnična strežnica Miss Fern Riley, ki bi se bila lahko rešila, pa ni hotela zapustiti sobe, v kateri so ležali otročički, ki jih je imela v svoji oskrbi. Šef-zdravnik bolnišnice, dr. Glen Marshall pa je sodil, da je bilo v poslopiju 112 oseb. Katoliških sestri usmiljenk pa je bilo v bolnišnici 22. Ker so zgoreli vsi papirji, bo težko ugotoviti točno stanje, razen v kolikor se bodo našla vsa trupla tistih, ki so v požaru umrli.

Nekateri so imeli izredno srečo, da so se rešili. Tako je na primer Mrs. Arnold Aderman bila neposredno pred tem, da dobi otroka, ko je ogenj izbruhnil. Splezala je skozi okno, dosegla lestvo, ki so jo postavili gasilci, prišla srečno na tla skozi dmi in plamene, došla s svojim možem na dom in po eni uri rodila zdravega sina.

Razne najnovejše svetovne vesti

TEHERAN, IRAN. — Iranske oblasti javljajo, da je dva dni trajala bitka med rusko in iransko vojsko. Napad so izvršili Rusi brez vsakega povoda. Iranska vlada je izročila Rusiji oster protest.

WASHINGTON, D. C. — Je gotovo, da bo Severno Atlantski pakt v kongresu odobren, verjetno pa je, da bodo tako v senatu kot v poslanski zbornici padli predlogi in zahteve, da naj vlada pojasni in razloži, kako se bo izvršila oborožitev zapadne Evrope in koliko bodo v ta namen morale žrtvovati Združene države.

WASHINGTON, D. C. — Diplomatski zastopniki Rusije, Poljske, Čehoslovaške, Madžarske, Romunije, Bolgarije, Albanije, Jugoslavije in Finske so popolnoma bojkotirali vse slovenske zvezi s podpisovanjem Severno Atlantskega pakta.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Oltarno društvo Marije Vnebovzete

Dnevni red duhovne obnove, ki jo bomo imele na Veliko sredo dne 13. t. m. bo naslednji: Ob 9:30 se bo začelo spovedovanje, ob 10:30 prevzvišeni škof dr. Gregor Rožman daroval sv. mašo za vse pokojne članice Oltarnega društva in imej začetni govor. Po govoru bodo vse udeleženke imele skupen zajutrek v cerkveni dvorani. Ob 11:30 bo zopet pridiga, ob 12:30 križev pot, ob 1 uri pridiga, od 2 do 3 ura molitve, ob 3 pa zaključek s petjem preprostih ljudskih cerkvenih pesni. Vsaka naj prinese s seboj knjigo Večna molitev. Udelež naj se kolikor mogoče vse članice Oltarnega društva, pa ne samo članice, ampak vse slovenske žene iz fare Marije Vnebovzete in drugod po Clevelandu, sploh vse, ki žele, da bi se pod duhovnim vodstvom našega škofa kar najlepše in najpopolneje pripravile za praznike Kristusovega trpljenja in njegovega vstajenja.

Rusija protestira

Smatra atlantsko pogodbo za sovražan akt — Opomin vsem državam — Očita, da je to priprava na vojno.

London, Anglija. — Rusija je poslala nove proteste proti severnemu atlantskemu paktu. Opozorila je Italijo, Norveško, Dansko in Islandijo, da smatra podpis pakta za sovražno dejanje naperjeno proti Sovjetski Uniji. Besedilo protesta je isto kot ga je Rusija že poprej poslala vladam USA, Velike Britanije, Francije, Nizozemske, Belgije in Luxemburga.

Vrnitev iz bolnišnice

Rev. Anton Merkun je odšel domov v Barberton včeraj iz Charity bolnišnice, kjer se je nahajal zadnje 4 mesece. Zdravje se mu polagoma vrača.

Po srečno prestani operaciji je naš vrnjen domov in Charity bolnišnice Miss Angie Mayer iz 1161 E. 60 St.

Pozdravi

Miss Violet Trattar iz 1331 Russell Rd., pošilja pozdrave vsem prijateljem iz Phoenix, Arizona.

Na duhovne vaje

Vse tiste dekleta in žene od fare sv. Vida, ki se nameravate udeležiti duhovnih vaj, ki bodo v angleščini in ki jih bo vodil Rev. McFadden iz Nebraske v škofjskem domu duhovnih vaj od 8. do 10. aprila se prijavite vsaj do četrta. In vse, ki se boste udeležile, bodite v "Retreat House" v petek ob 6:30.

Zanimiva slika

Norwood Branch Library sporoča, da bo v četrtek ob 7:30 zvečer kazana zanimiva premikajoča slika "These Are the People" in sicer v čitalniščnem auditoriju. Otrokom vsaj dovoljen v spremstvu staršev.

Čistka med študenti na univerzah v Bolgariji

Sofija, Bolgarija. — Komunistična stranka Bolgarije se ne čuti sigurno medveduščilno mladino. Zato je odredila, da se morajo vsi nezanesljivi študentje odstraniti iz študentske organizacije šklicali so na univerzi v Sofiji nenadno zborovanje in prebrali seznam izključenih. Nihče ni smel ugovarjati. En sam dijak si je upal vprašati za kaj so prebrani izključeni, pa je po nalogu organizatorjev zbora večina dvoranca zatulila naj še njega izključijo. Poleg tega je vlada odredila, da morajo dijaki predložiti seznam vseh knjig, ki jih uporabljajo pri svojih študijah. Vse knjige, ki jih minister za vzgojo ne odobri, bodo črtane in študenti jih nikjer ne bodo smeli uporabiti. Tisti, ki ne bodo takoj ubogali bodo postali sumljivi, bodo izključeni iz organizacije študentov in potem bodo dobili odlok da ne smejo študirati.

Tri na dan

Winston Churchill je prišel v Ameriko. Kaj pravite, ali mu bodo našli "tovariši" napravili kak slavnostni banket?

Spodobilo bi se, saj je bil Churchill tisti, ki je postavil Tita na Balkan. Churchill je bil, ki je prvi izjavil: "V Jugoslaviji podpiramo Tita."

Torej, Titovi slugi pokorni, stopite naprej in poklonite se Churchillu Velikemu.

OAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOBNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
 6117 St. Clair Ave. Henderson 9628
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

APRIL						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 68 Wed., April 6, 1949

Ob podpisu severno-atlantske obrambne pogodbe

Podpisani je največji obrambni akt, kar jih pozna človeška zgodovina. Obsega polovico evropskega, polovico ameriškega in severni konec afriškega kontinenta. Ko bodo kdaj znanjci brali o njem, se bodo spraševali kako velika je bila tedaj nevarnost napada, kako hudo je moralo v našem času biti sovraštvo, da so narodi morali združiti tako velike sile v obrambo?

In prav bodo imeli. Živimo v nevarnem času, v času ko milijoni in stotine milijonov živi v kulturi, ki povečuje sovraštvo in proklinja ljubezen, mljuje napad in zatiranje in zametuje dobro sosedstvo in načela dobrote in pravice ljubnosti med ljudmi in narodi. Ta ogromni del sveta, ki se prisilno goji in raste v kuhinji, ki pripravljajo napad z novim ognjem in mečem, je boljševiško-komunistični blok sveta.

Amerika je cela štiri leta in več poskušala, da bi živel s tem novim pojavom v dobrem. Roosevelt in Churchill, pa tudi Truman v prvih letih svoje vlade, so bili vsi polni dobre volje da prilagode svoje države in narode kolikor je le mogoče novim razmeram, ki jih je prinesla "nova" demokracija, nova "vlada ljudstva," nova komunistična družba. Hoteli so računati s tem dejstvom, kot pojavom razvoja v človeštvu, ki mu naj nihče ne bo sovražna, nihče naj ga ne zatira, vsak naj ga mirno sprejme ali odkloni kakršna bo pač njegova volja a vsak imej svobodo, da živi mirno, svobodno in častno življenje v svetu, ki ima pač oba načina, komunističnega in starega, demokratskega s svobodno inicijativo in svobodno tekmo. Kakor naj velja za posameznike, tako naj bi veljalo za narode. Narodi, ki bi želeli in hoteli, naj bi sprejeli in imeli nov režim "ljudskih demokracij," ali komunistični diktatur, kakor jih pač kdo hoče imenovati, tisti pa ki tega nočejo, naj bi imeli svoje vlade urejene po sistemu zapadne demokracije s svojim socialnim redom, ki spoštuje svobodnega človeka in se varje poseganja v njegove zasebne pravice.

Tako nekako so mislili ti možje, od katerih sta prva dva največ kriva, da se je v času, ko sta ona dva zagovarjala tak mir med komunistom in demokracijo, komunistična moč razširila v Evropi in Aziji, tako, da se je več kot podvojila. Če ju bodo kdaj primerjali v zgodovini, se nam zdi, da bosta dve veliki figuri nasproti manjšima Briandu in MacDonaldu, ki sta po prvi svetovni vojni, ko je Amerika šla v izolacionizem, skušala Evropo rešiti s pesmijo in hvalnicami miru in dobre volje, razoroževala svoji državi, vabila in hvallila Nemce istočasno, ko je v Nemčiji vstajal Hitler in bil močnejši z dneva v dan.

Ko pa je Amerika uvidela, da je vsa dobra volja zamaj, da je Molotov v imenu svetovnega komunizma jemal deželo za deželo, državo za državo in ko se je prepričala, da je narod izgubljen za svetovni mir in red popolnoma, v vsakem oziru, čim pride pod sovjetsko sfero, ko se je to dokazalo pri vseh narodih od severnega do južnega evropskega morja, ko so zapadni narodi videli, da dežele vzhodnega bloka nastopajo v vseh vprašanjih kot ena sila in vseh vprašanjih ki sploh pridejo med narodi na dnevni red, proti zapadnim in svobodnim narodom, ko se izkazalo, da je vse to ena sama sovražna sila, ki se vzgaja in organizira za napad na zapad, ko se je izkazalo, da Moskva ta napad izsiljuje potom italijanske in francoske, angleške in ameriške komunistične stranke in ko so ugotovili, da nove napadalne čete nastajajo in že delajo tudi po vseh drugih delih sveta, so se prepričali, da se bo treba braniti in zavarovati.

Da, severno-atlantski pakt, ki so ga tedaj podpisali v Washingtonu, se je rodil iz strašne potrebe. Te potrebe zapadne demokracije dolgo niso hotele videti. Moral je svetovni komunistični pokazati, da ima zastopnik Moskve za svojim hrbtom sedem milijonov francoskih komunistov kadar je bilo treba, da je v Londonu na mednarodni konferenci zunanjih ministrov zagovarjal, da mora Sovjetska Rusija dobiti del severne Afrike in svoj upliv na industrijo v Porurju in Posarju. Moralo se je zgoditi, da so napravili komunisti poizkus revolucije v Bogoti v južni Ameriki, ko je tam zasedala medameriška konferenca, morale so priti na dan vojniške stvari v Zedinjenih Državah, ki so pokazale, da so Sovjeti kradli naše državne in vojaške tajne istočasno, ko smo jih mi z našim denarjem in našim orožjem reševali, da jih ni Hitler podaval kot piščeta. Moralo se je ugotoviti, da je sovjetska taktika vedno računala na sporazum z nacizmom in fašizmom proti Ameriki, celo takrat, ko so naši sinovi umirali na vodah, po suhem in po zraku, da se je odvalila nacistična sila od sovjetskih dežel. Morali smo doživeti, da so nam isti sovjeti, ki bi bili zastoj žrtvovali vse svoje milijone življenj, če ne bi bilo naših strojev, naših tankov, naših bombnikov, naših ladij, našega orožja sploh, da so nam tisti, ki smo jih rešili, metali pod nos, da Amerika skoro nima deleža na svetovni zmagi v drugi voj-

ni. Morali smo doživeti berlinsko sramoto, nagajanje v Nemčiji, na Dunaju, v Trstu, vojskovanje v Grčiji in strahovit poraz na Kitajskem, — kjer so ogrožene vse naše postojanke v Koreji, na Japonskem in na Pacifiških otokih; — dale priganjamo si, vse je ogroženo od Palestine preko Perzijskega zaliva tja do skrajnega daljnega vzhoda, morali smo odkriti sovjetske napadalne namene preko severnega morja proti Ameriki, — da je nastal severno-atlantski pakt.

Pogodba, je znamenje, da so sedaj zapadne demokracije prenehale upati, da morejo komunističnemu režimu zapupati. Zatekle so se k obrambi s silo. Organizirajo silo, ki je tako velika, da se jo bo morda svetovni komunisti ustrašili in vojske ne bo začeljal. Zato bo prvi uspeh tega pakta verjetno odložitev vojne. Očetje novega pakta računajo, da so morda s paktom vojno sploh preprečili.

Morda so jo res. To pa samo v tem slučaju, če bodo znali neprestano kazati, da so pripravljeni vedno dosledno hoditi po tej poti, ki jo pakt naznačuje. To je pot trde protikomunistične politike, pot, ki komunistu ne dovoljuje nobene zmage več nikjer, pot, ki zapira vsakemu komunističnemu poskusu vsak napredek takoj v začetku na občuten, trd, nepopustljiv način. Skratka, treba je, da se čuti v mednarodnem življenju, da se smatra komunistizem za najhujše zlo, za največjo nevarnost za sovražnika, ki ga je treba zatirati povsod in neprestano. Če bodo sile zapada začele sedaj to delo, bodo morda rešile sebe in svet pred tretjo svetovno katalizmo. Drugače pa bo igra izgubljena in vse človeštvo bo moralo skozi ogenj in kri očiščevanja v revoluciji in tiraniji, ki božjega in človeškega dostojanstva ne prizna.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

Peter Kopriva je poslal dar za LIGO v prid beguncem in zapisal nekaj besed, ki smo jih čitali v Domovini. Rečeno je bilo, da daruje svoj dar kot človek in kot Slovenec. To je bilo dobro povedano in je Peter Kopriva vreden pohvale.

S tem pa ne mislim reči, da naj bi vsi darovali za Ligo le kot ljudje in le kot Slovenci. Naši nagibi za podpiranje beguncev naj bi se dvignili še na višjo stopnjo. Kot ljudje, kot Slovenci — dobro! Še bolj pa, če gremo še dalje: Kot katoličani! Tako bomo deležni obljube Kristusove: Kar ste storili enemu teh mojih bratov, ste meni storili.

Morda je tudi Petru Koprivi "dano", da nekoliko premisli te besede. . . .

Begunsko pismo, ki ga je bilo čitati nadavno v velikem dnevniku THE NEW YORK TIMES, se glasi:

"V Evropi je bila samostojna narodna država. Ljubila je demokracijo, kakoršno ste učili pri vas (v Ameriki). Ker ni nikoli izdala demokracije, jo je Hitler stiskal vsa leta med vojno. Vaša (ameriška) zmagaja je rešila življenje te majhne narodne države. Povsod, kjer je bilo dovoljeno, je ta narodna država pozdravljala prihod Amerikancev s pristranskimi čustvi. Bili smo srečni, ker smo bili spet svobodni. Bili smo tako srečni, da smo vse zavezniške sile, pozdravljali kot naš prijatelj.

"Rdeča armada je prišla k nam široko nasmejana. Delala se je kot bi bila naša najbližja prijateljica in mi nismo videli kaj novih znamenj na njej. Šele pozneje smo zaznali, da nas je oropala naše svobode in skušala uničiti našo demokracijo. Vtihnili smo v našo domovino komunistično sovražstvo. Bili smo demokratje in smo se jim postavili po robu na demokratičen način. Toda, mi smo se mogli uspešno upirati oboroženim bandam, ki so zahtevale našo posest in našo kri. Imeli smo še svojega Masaryka Jana in Edvarda Beneša. Bila sta edina naša mostova v smeri proti zapadu. Oba sta umrla. Oba sta podlegla rdečemu despotizmu.

"Samo nekaj tisočev naših beguncev je bilo tako srčnih, da smo prodrli skozi železni zastor, ki zakriva zločine Kremelja. Živimo v begunskih taboriščih in jemo kruh, ki pride od vas (Amerikancev). Prosimo vas, odpustite nam, toda mi hočemo nekaj več. Pomagajte nam, dajte nam kje novo domovino, dajte nam dela! Mi vas želimo svariti pred nevarnostjo komunističnega. Želimo vas prepričati, da je svet v nevarnosti.

Vsi ljudje, ki so dobre volje, morajo postati zavezniki in skupno nastopiti v obrambo svobodnega sveta. Amerikanci, bodite na straži in pomagajte nam! — Jaromir Netik."

Mimogrede: Vsaj kaka tri leta po koncu druge svetovne vojne bi bilo nemogoče najti tako pismo v tem velikem ameriškem listu. Nemogoče prvic zato, ker bi ga noben ČEH ne bil pisal, drugič zato ne, ker bi ga New York Times ne objavil. Leto za letom po konca vojne je minevalo, od raznih strani so prihajala krepka svrila o nevarnosti komunizma, toda mnogi Amerikanci so nam kazali na Češko, češ, kako lepo napreduje češka demokracija v bratskem objemu z Moskvo. In Čehi so se hvalili: Mi smo znali drugače. In še znamo. . .

Pa je moralo priti tudi na Češkem do tega, da so uvideli, kako slabo so "znali", ko so se komunistu podali. . . .

Drugače ni v gornjem pismu nič prav posebnega za nas — razen besed, ki sem jih podčrtal. V tistih besedah je izraženo vse, kar danes preveva srca in želje VSEH BEGUNCEV. Hvalični so še zmerom za vsako pomoč, saj so je zelo potrebni. To je eno.

Drugo pa je: NAVELICALI so se že tega beračenja in klievev po pomoči v denarju, blagu, hrani, obleki.

In tu se srečujejo misli beguncev z našimi mislimi, zakaj tudi mi smo že teh prošelj in apelo — NAVELICANI. . .

Ne smemo se vdati temu občutju naveličanja, to je vsekako res. Toda čas je, da usmerimo svoj trud za begunce v tisto smer, ki nam jo nakazuje pismo Čeha Jaromira. Prihaja ta apel kot iz enega grla vseh beguncev, prav nič manj SLOVENSkih kot drugih:

Dajte nam novo domovino, dajte nam dela!

Vsi veste, da je že veliko naših slovenskih beguncev dobilo novo domovino in tudi — delo. Hvala Bogu! Vendar jih je še veliko, ki čakajo. Posebno odkar je Argentina nedadoma zaprla svoja vrata nadaljnemu vseljevanju beguncev, jih je mnogo med našimi, ki se ne vedo kam dejati. Hočeš nočeš so obrnili svoje oči in svoje želje proti — Ameriki. . . .

K nam v Ameriko dovažajo ladje beguncev teden za tednom. In zmerom več jih prihaja. Za nadaljne mesece zelo glasno obetajo, da jih bo še več in več. Nič ljubo nam ni, da med temi, ki so doslej

prišli, ni bilo še kar nič — Slovencev. . .

Toda s tem ni rečeno, da jih tudi ne bo. V Spitalu in drugod po Avstriji in Nemčiji — zdaj že tudi v Italiji — jih je na stotine, ki so že odbrani, oziroma jih "rešetajo" za na pot v Ameriko.

Zakaj tako počasi?

O, saj sem že pred novim letom popisoval vso zapletenost tega postopanja, begunci sami vam pa tudi pišejo, kako čudno gre. Ampak to ne velja samo za naše ljudi, torej ne samo za Slovence, ampak za — VSE.

POTRPEZLJIVOST! Več se za enkrat ne da reči. Vsaj ne, dokler ne pridejo od kongresa nove odločbe, ki se pripravljajo.

Toda nobenega dvoma ni, da spomladi in čez poletje pride lepo število naših beguncev med nas. Razume se — če bi nastali kakšni mednarodni zapletljaji, potem bi ne bilo več "brez dvoma." Toda splošna misel je, da do tega ne pride, vsaj ne prav kmalu.

Sovjetija se še zmerom drži zahteve, da morajo begunci nazaj, od koder so prišli, ne pa čez morje. Pa v zapadnem svetu je že davno prodrlo stališče, da se to ne sme dovoliti. Po eni strani je še dobro, da Sovjetija spet in spet prihaja na dan s svojo zahtevo. S tem vsaj opozarja zapadne države na važnost begunskega problema. In videti je, da kolikor bolj Sovjetija kriči, da morajo begunci nazaj domov, toliko bolj zapadne države hite, da jim pripravijo novo domovino na tej strani morja.

Torej čas je blizu, ko bomo začeli sprejemati svoje lastne ljudi na svobodni ameriški zemlji. In teh ne bo samo kakih par sto, kakor vsi kaže. Kljub vsem težavam in težkemu delu, ki je zmerom bolj navkreber kot navzdol ali vsaj naravnost po planoti, je treba priznati, da ima LIGA KAT. SLOV. AMERIKANCEV kar lep uspeh pri zbiranju SPONZORJEV.

Od vseh strani prihajajo ponudbe in pisarna dr. Mihe Kreka v Clevelandu ima dosti posla, da vse vloge v red pripravi. V katoliškem uradu na 149 Madison Ave v New Yorku venomer narašča kup slovenskih vlog. Od tam pa gre do dalje po predpisanih kanalih in prej ali slej pridejo v bližino tistih krajev, kjer bivajo sedaj naši begunci. In ko jih pokličejo k "rešetanju" — o, to je veselje tam!!

Res je tudi to, da se tisto prvo veselje kaj kmalu spremeni v nevoljo — celo jezo! — ko begunci vidijo, kako jih še "fiksirajo" razne oblasti, ko so že mislili, da jim je pred nosom — ladja. . .

Da, da, velike sitnosti so, pa to bo kmalu pozabljeno, ko bodo ljudje enkrat TUKAJ. In le zanesite se da — BODO!

In ko bodo začeli prihajati, tudi ni dvoma, da se bo zanimanje še dvignilo in da se bodo našli novi in novi SPONZORJI.

Toda moja naloga je, da prosim in rotim: Ne čakajte tistega časa, ampak se priglajšajte že ZDAJ! O, ko bi vsaka nasebina napravila toliko za begunce kot naredi CLEVELANDU in sploh država OHIO — nič skrbi bi ne bilo ne za podpiranje beguncev, dokler so še tam, pa tudi ne za njihovo preselitev v Ameriko! CLEVELANDU vsa čast in velika zahvala! S tem ni rečeno, da drugod ni zanimanja, toda drzmem si kar jasno zapisati, da bi ga moralo biti več. Na korajo, rojaki in rojakinje — POVSOD!

— Obrežje Alaske meri okrog 4,750 milj v dolžini.

Javna zahvala

New York, N. Y. — Ponovno sem se že ustavljal v Clevelandu in vedno sem se počutil kot doma. Vedno najdem toliko gostoljubnosti, prijaznosti in uslužnosti, da to zaslužijo javno priznanje in zahvalo.

Najprej Bog plačaj Rt. Rev. kanoniku J. J. Omanu in Rt. Rev. Msgr. B. J. Ponikvarju ter vsem preč. duhovnikom. Nato moja zahvala velja Mr. Antonu Grdina, Mr. in Mrs. Joseph Grdina, pa družinam Tomažič Frank, Zupanc in Dermastia.

Prav tako sem bil presenečen tudi v Indianapolisu, kjer sem bil prvi sestrčni Mrs. Fon. Slovenci so me vabili vsak v svojo hišo, tako da nisem mogel vsem ustreči. Bog plačaj Rev. Fr. Bockho'du in Rev. Graunanu vso gostoljubnost. Prav tako hvala Mr. in Mrs. Gerbek, Mr. in Mrs. Gačnik, nato gg. Frank Lušček, Anton Medvešek, Filip Bajt, Jeranič, John Radež, Fr. Kronovšek, John Kaufman, Harry Kaufman, Mr. in Mrs. Frank Fon — ter vsem in vsakemu posebej. Videl sem — in to zaslužijo pohvalo — kako imajo Slovenci v Indianapolisu srce za slovenske begunce. Je že več spoznanja in upam, da se jih bo še več priglasilo, da priskočijo beguncem v pomoč. Zato naj tudi drugod Slovencev ta lep zgled posnemajo!

Se enkrat vsem Bog plačaj! Rev. L. Jenko, 344 E. 104 St. New York, N. Y.

Slovenskim dekletom v Kanadi

Sao Paulo, Brazilija. — Slovenskim dekletom, ki so 14. septembra 1948 preko Bremerhavena odšla v Kanado sporočam, da sem po dolgem času dobil vaše fotografije. V resnici mi je kar težko, da ste morale tako dolgo čakati. In vam tudi ne zamerim, če je katera že podvomila o obljubljenih fotografijah.

Vseeno pa morate pomisliti, da smo silno daleč narazen. Najhujše pa je bilo, da smo tudi tukaj zelo narazen. Na enem koncu Brazilije je fotograf, na drugem pa oni, ki je imel fotoaparati in filme s posnetki v Grohnu.

Ni kazalo drugače, kakor da sem se v nedeljo 27. marca vsedel na vlak in se odpeljal k prijatelju in sva potem do treh zjutraj kopirala slike.

Kakšne ovire so tu in kako smo se vozili v Brazilijo, boste brale obširneje v potopisu, ki ga je obljubil napisati g. Bogoslav Svatne, ki je tudi takrat potoval z nami.

General George C. Marshall (levo), bivši vrhovni poveljnik ameriške armade in državni tajnik, je prejel zlat Royal pisalni stroj od W. W. Chaplin, ki je NBC komentator in predsednik "Overseas Press Club of America," katera so izročili generalu na klubovem letnem banketu, kjer je bil Gen. Marshall častni gost.

Lahko že kar naprej povem, da so vsi posnetki jako dobri. Tako slike iz naših skupnih večerij v kapeli, skupinske slike, rajanje, igre na trati, "modna revija" itd. Zlasti pa je fest Johan. Prosim naj mi katera izmed vas pošlje svoj naslov in potem pošljem vse slike skupaj, da jih potem ona razdeli posameznim dekletom.

Upam, da vam gre vsem dobro in vam vsem to tudi iz srca želim. Gotovo vam v tem času ni tako vroče kot je nam. Je vroče kot o Božiču, čeprav smo že 21. marca stopili v jesen. Končno pa pozdravljam vse Slovence in Slovenke po vseh kontinentih, kjer jih ta pozdrav po Ameriški Domovini doseže. Z Bogom!

M. V. Sao Paulo capital Rua De Moca 3878 Brazil.

Abesinska filozofija

V abesinskih solah so imeli učitelji navado sladiati lekcije z zanimivimi in poučnimi legendami; poučnimi tudi za nas, ki nam bolj pokažejo življenjsko modrost tega naroda kakor kakoli drugega. Poslušajte te zgodbe; morda bo zanimiva tudi v luči zadnjih dogodkov. Naslov ji je: "Človek in kača" in se takole glasi:

Človek in kača sta šla skupaj na lov. Vrnila sta se otovorjena s plenom. Tedaj se je kača obrnila k človeku in mu dejala: "Po nobeni ceni ne bom plena delila s teboj!"

"To je krivično," je odvrnil človek. "Pojdiva k sodniku." In res sta šla k šakalu — njegova naloga je bila, da je razsojal takele spore — in mu povedala, kaj se je zgodilo.

Šakal je človeku pomežiknil in mu šepnil na uho: "Saj imaš gorjačo v roki in kača leži brez moči pred tvojnimi nogami. Ali naj še kaj povem? Ko je pa smrt tako nepomembna zadeva!"

Človek je razumel, zamahnil je z gorjačo in z enim udarcem kačo ubil.

Kakor mana iz jasnega

Ameriški romanopisec John dos Passos si je moral prejšje služiti kruh kot navaden delavec. Tudi stanovanj je v stanovanjski kasarni sredi samih delavcev. Vsak večer je, preden je šel spat, na glas deklamiral dela ljubih mu pesnikov. Neki večer pa mu je skozi okno nadomoma priletel škorenj in nekdo je zarenčal: "Ali boš že dalj mir?"

Don Passos si je brž pomeril škorenj in odgovoril: "Mi ne prihaja na misel, škorenj mi je čisto prav."

V Libijski puščavi

ROMAN

"Pa je tako!" je zarde polkovnik. "Toda dovolite", je nadaljeval nervozno, "pametneje in praktičneje bo, ako za dame tule poskrbite jesti in piti, mesto da razpravljate o moji osebnosti zunanosti!"

"To je pa tudi res! — Vas prijatelj Stuart ve, da ste tu, prinesel vam bo kaj za pod zob. Ubogo revno je", se je obrnil k ženskam, "pa najboljšje, kar imamo seboj! Star vojak ste, Cochran, zlezite gor na greben, pa bodele videli lepe reči! In nič se ne mudite predolgo, v par minutah se bo predstava začela. — Ali še moremo kaj storiti za vas, vreden se poslovim?"

"Čujte", je pravil Cochran požljivo, "ali imate pri sebi kako tako snov, kakor je na primer tobak —?"

Archer je izvelkel usnjato torbico, potegnil iz nje zadovoljivo smotko in jo dal polkovniku, tudi z užigalicami mu je postregel. In nato je odjezdil za tovariši.

Stari vojščak pa se je naslonil na skalo, pozabil na derivate na prestane bridkosti posebej in ne vse okoli sebe vobče, si prižgal smotko in pohotno potegnil vase duhteči dim. Šele po tolikem pomanjkanju, po tolikem duševnem in telesnem trpljenju človek ve prav ceniti polno vrednost tobaka, njegovo dobrotno, mamečo in dražečo moč, ki pomirja živce in zbujajo otopelo moč telesa in duše k novemu življenju. Srečen in zadovoljen je gledal za modrimi dimastimi krogi, ki so izginjali v zraku, s slastjo okušal prijetno ščegetanje dragocenega zelišča v ustih in v nosu in mehka, sladka udobnost in lenoba se mu je razlezla po vseh udih.

Ženske so posedle po skalah. "Ljubi Bog, Sadie kako pa izgledaš!" je vzkliknila gospodična Adams, ko se je prvič spet imela čas mirno ozreti po nečakinji. Spet je bila vsa prejšnja, postarna, živahna, vse poboljšujoča devica iz Bostona. "Kaj bi dejala tvoja mati, če bi te — pa takole videla! Kaki so tvoji lasje, vsi kuštravi in polni smetja, in tvoja obleka — uh!"

"Zdi se mi, da vsi portebuemo krtače in mila!" je odgovorila Sadie z glasom, ki je bil zelo, zelo krotak v primeri s prejšnjo njeno prešerno nagajivostjo. "Gospa Belmont, potovanje vam ni mnogo škodovalo, pa če dovolite, vam bom popravila obleko —!"

Pa gospa Belmont je otožno odkimala, njene oči so zamisljene in žalostne gledale neznanu kam.

Nežno je prišla dekleta za ponujeno roko.

"Ne briga me mongo, kako izgledam. Ni mi, da bi mislila na to. — Ali bi vi mogli, če ste izgubili človeka, moža, ki ga ljubite, — kakor sem ga ljubila jaz —?"

"Zdi se mi, da — da sem ga — tudi jaz — izgubila!" je zasopljeno rekla.

"Past —!" je naredil polkovnik. "Poslušajte!"

(Dalje prihodnjic)

Kupujte Victory bonde!

Ob Irideseltnici potovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jože Grdina)

Ako jaz Svete, po domače Prevalja, je bil res moj pravi, zvesti prijatelj in enakega jaz nisem imel, dasi sem bil tudi z drugimi prijatelji, tako dobrega pa tako zupnega kot je bil Lojze, tega pa ne. Saj sva bila vedno skupaj. Ko smo pasli živino tja po gmajni, to sva že uganila katero, da nam je včasih narobe hodilo. Ali sva stikala z drugimi pastirji vred za ptiči v gmajni ali pa preganjala ribe in žabe v potoku, med tem je šla pa živina v škodo. Tudi nad lisjaka smo se spravili, da ga ugonobimo, ker je po vasi kokoši kradel. To je bilo isto divno brezskrbno pastirsko življenje v Lojzetovi družini.

Ko sva dorasla v krepka fantata, sva gledala kako bi takole v soboto večer šla na vas med druge fante. Pa sta bili dve zapreki. Doma niso smeli vedeti, če ne gorje, če tudi sva jih bila preko 16. leta, da že v 18. letu, druga zapreka je bila, sva Belmont! In tule je nekaj kruha in mesa v košari, pa le zmerno, zmerno —!"

Lice se mu je režalo od veselja in roke si je mel, ko je gledal tovariše.

"Ampak — kje pa so drugi —?" se je nenadoma zresnil. Polkovnik je žalostno zmajal z glavo.

"Pustili smo jih v oazi —. Bojim se, da je pri kraju z njimi —!"

"Božite, bežite!" je vzkliknil Stuart z brezskrbnim glasom, ki pa ni mogel zakriti njegove žalosti in brezupnosti. "Tudi z menoj ste mislili da je vse pri kraju, pa tule me pogledite vkljub vsemu —! Le nikar ne izgubite poguma, gospa Belmont! Vaš soprog ni mogel biti v nesrečnejšem položaju nego sem bil jaz, — in jaz sem se rešil —!"

"Ko sem vas zagledal gori na skali", je pravil polkovnik, "sem mislil, da se mi je zmešalo. In da niso videle dame isto prikazen, — nikdar bi ne bil verjel, da ste vi —."

"Bojim se, da sem storil veliko neumnost tistikrat! Stotnik Archer pravi, da sem zaslužil vojni sod in kroglo, ker bi bil, malo je manjkalo, skoraj pokvaril ves njihov prelep načrt. Pa dejstvo je da se nisem mogel več držati. Ko sem čul, da prihajajo derviši po soteski, sem moral pogledati, ali ste med njimi —"

"Čudim se, da niste dobili krogle v glavo tudi brez vojnega sode! — Ampak povejte nam, kako za Božjo voljo pridete semkam in med te ljudi iz Sarrasa?"

"Naj vam povem! Četa iz Halfe je bila tesno za nami tistikrat, ko so me derviši pustili ležati v puščavi. Našli so me. Zdi se mi, da sem imel vročnico, kajti mešalo se mi je, tako so mi pravili, in prepeval sem in glasno kričal, da se je čulo daleč naokoli. In to me je rešilo. Prišli so gledat, kdo tako kriči v samotni puščavi, in kakor rečeno, našli so me in so me vzele seboj. Drugi dan sem bil že ves dober — izvzemši nogo, ki je bila ranjena. V puščavi smo se srečali z ljudmi iz Sarrasa, ki so tudi bili na bojnem pohodu za dreviši. Z njimi je potoval zdravnik, temu so me izročili. Naredili so načrt za zasedo, se ločili — in tule sem, zdrav in dobre volje! Moja rana ne pomeni nič pri primernem negovanju, nasprotno, je hudobno dejaj zdravnik, še dobro je za človeka moje veste, če pri tej vročini izgubi nekoliko krvi. Sedaj pa mislim, da —"

"Past —!" je naredil polkovnik. "Poslušajte!"

(Dalje prihodnjic)

Kupujte Victory bonde!

je bil odločno za mene pa je rekel: Ti ga boš nesel, pa jaz in Matija. Ker sta bila njegova starejša brata vplivna med fanti je obveljala Lojzetova, na veliko jezo Francetovo. Ampak Lojze je hotel mene, pa uspel je. Meni je bilo pa silno všeč.

Vsa vesela sva hitela ono blaženo jutro velikonočne nedelje na žalostno goro, pridružil se nam je Matija in drugi fantje, da bodo streljali z možnarji, drugi pa pritrkavali v zvoniku, a glavni za tisto jutro smo bili pa: Lojze Matija in jaz. Za Krimom je zažarela jutranja zarja; krasno blaženo jutro; pri cerkvi so gmeli možnarji, v zvoniku so se pa oglašili štirje zvonovi ter z slovesnim pritrkavanjem naznanili, da je napočilo najlepše jutro v letu: Vstajenje Gospodovo, ki je bilo tako vzvišeno veličastno kot nobeno drugo jutro.

Oče Makovec, možnar na žalostno gori so že pripravili dele velikega bandera; pograbili smo vsak svoj del, pa hajdi v Preserje k cerkvi sv. Vida, kjer so bili že fantje od drugih vasi in spadale k župniji Preserje. Tam smo pa pred cerkvico dali bandero skupaj in nestrpno čakali, da se prične slavostna procesija, da vsa župnija slovesno proslavi: Vstajenje Gospodovo.

Tako mi je bil Lojze res prvi drug in resnični prijatelj vse od rane mladosti, preko velikonočne nedelje, pa vse do — Kijeva, ko mi je dal moj plašč, katerega sem tako nujno potreboval, pa kruha ker sem bil že počeno lačen. Kakor je bil Lojze odločen na Prevalju, tako je bil tudi v Kijevu. Kdo drugi bi kolebal in pustil, Lojze ne. Bil je resničen, zvest prijatelj in še danes se ga spominjam z hvaležnostjo, dasi ga že nad 30 let krije hladna ruska gruda. Ni več videl Prevalja in žalostne gore in ne užival krasote jutra velikonočne nedelje med ginenjem možnarjev in slovesnem pritrkavanju zvonov.

Usoda vseh treh, ki smo se takrat postavljali z žalostnogorskim banderom je bila: Lojze je služil pri 27 domobranskem pešpolku v Ljubljani in je v Rusiji potem umrl, Matija Jerina, podomače Maharjev, ki je služil pri dragoncih v Gorici je srečno prišel domov, šel v Ameriko in se v Chicagi smrtno po nesreči; jaz sem služil pri 17 pešpolku, se tudi srečno vrnil domov.

Ker se spet bliža Velika noč, naj bodo te vrstice, ki so vpletene k opisu mojega povratka, v hvaležni spomin Lojzetu in prav tako Matijetu, ker oba sta bila dobra in poštena fanta. Upam, da sta že oba dosegla cilj, za katerega je človek ustvarjen, da sta pri Bogu.

V Kijevu smo potem v nekem z plotom ograjenim prostorom

čakali za odhod. Tam je bila tudi kasarna, ki se pa z kakimi avstrijskimi kasarnami ni dala meriti. V tem oziru je bila pa Avstrija precej daleč pred Rusijo; prav tako tudi v vojaški opremi ki je bila boljša od ruske.

V Kijevu so nam Rusi pobrali vojaške skledice, torbe, odeje ali deke, pa prav pripravne aluminaste "feld flaše" ali takozvane "feldke", nekateri so imeli tudi dele tornister, ali pa tudi celo. Vse to so nam Rusi ondi vzeli ter nametali velik kup tiste ropotije, ki Rusom, razven odej ni dosti koristila, nam pa je zelo narobe hodilo ker smo bili še ob tisto, kar smo nujno rabili. Ta čin v Kijevu je bil naravnost ravbarski. Tople odeje bi posebno v Rusiji takakrva potrebovali, pa je ni bilo. Ostal nam je plašč, pa kaj boš z njim? Če sem ga pogrnji po golih lesenih tleh, se nisem imej z čim odeti, če sem se pa odel, je bilo pa treba ležati na golem. Meni moje odeje sicer niso vzeli, ker sem jo prej prodal nekemu Rusu, ki mi je sveto zatrjeval, da mi jo bodo v Kijevu itak vzeli. Šele, ko me prepričal, da bo res tako, sem jo prodal. V Kijevu sem pa videl, da je govoril resnico.

Tako je bilo v Kijevu pred štirimi leti, ko so nas peljali globoko v Rusijo kjer so potem v tistem gozdu delali z nami kakor z pravimi sužnji in malo je manjkalo da nas vseh ni bilo konec.

To so prav ob kratkem moji spomini na Kijev, preko katerega se zdaj nisem peljal, kakor bi se rad. Vlak pa je brzel naprej in okrog polne smo dospeli v Jelisavetgrad, kjer smo izstopili. Na kolodvoru pa spet ljudi: beguncev, Rusov, ki so se vračali iz ujetništva, ter drugega ljudstva, zraven pa kakor povsod vojaštvo. Ker smo bili lačni, smo jo ubrali v bližnje pekarno, da smo si kupili kruha in se najedli, potem sem pa pričel tovarišem prigovarjati, da bi šli kar naprej. Pa sem slabo naletel.

Nekdo mi je dejal: Mi ne gremo danes nikamor naprej, ker smo utrujeni. Tu se napišemo in odpočijmo, jutri gremo pa dalje. Če bomo vedno tebe poslušali, bomo vedno na potu, dokler se do skrajnosti ne izmučimo. Tovariši so temu pritrdili, ter dejali, da sem vse preveč siten: kar naprej, kar naprej. Priznal sem, da sem v tem oziru res preveč siten, ampak bij sem mnenja, da je tako najboljše in končno sem tudi jaz ostal, a sem se še tisto noč pokesal, da nisem šel.

Na kolodvor je prišlo še več vojaštva in vse obnašanje tam ni kazalo nič dobrega. Utrujeni smo legli po mokrih kolodvorskih tleh, kjer smo ležali vsem vzkrizem tako, da je zdaj pa zdaj kdo koga sunil z čevljem v glavo; tudi jaz sem dobil take "pozdrave" z čevljem. Ko sem se potem preselil, je bilo pa še slabše, ker me je zeblo. No, in pa počivaj v takem? —

Kar naenkrat so pa začeli vojaki izganjati iz kolodvora vse od kraja: nas civiliste, begunce, krakomalo vse je moralo iz kolodvorskih prostorov. A kam v mrzli noči? Pa se niso nič brigali, ampak nas enostavno izgnali ven; pravili so, da naj gremo v vojašnico. Res smo šli po mestu, ampak nikjer nas niso marali pod streho; po ulicah so patrolirali vojaki, ki so nas ustavljali na cesti.

Stojte, niti koraka več naprej! se je glasilo povelje. Potem pa izpraševanje: Kdo smo in kam gremo? Pa smo odgovarjali in pojasnjevali, da smo popotniki in da so nas vojaki pregnali iz kolodvora v mesto, da gremo v kako vojašnico prenočevati. Ali imate kaj orožja pri sebi? nas izprašujejo oboženi vojaki. Ne, nikakršnega orožja nimamo. Zakaj naj ga pa rabimo? Prosimo vas, da nam poveste, kje je v bližini ti-

sta vojašnica, ali kako drugo javno goslojpe, da gremo na gorko pod streho, drugače tu zmrznemo. Tako smo prosili in pojasnjevali. Pa so nam povedali kod naj gremo, da pridemo do vojašnice.

(Dalje prihodnjic.)

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Kupujte Victory bonde!

Ta dva izgledata bolj kot kake kreature iz pozabljenega sveta, v resnici pa sta dva mornariška letalca, ki sta oblečena v nove "Mae West" letalske gumijaste obleke, kakršne uporabljajo letalci v severnih krajih. Ko si letalec nadene te vrste obleke, jo potem napolni s svojo lastno sapo, ki ga potem varuje pred hudim arktičnim mrazom.

Predstavniki trozveze "Benetux" na zborovanju. — V Lancaster House v Londonu so zborovali zastopniki Belgije, Nizozemske in Luxemburske, ki tvorijo to trozvezo. Zborovanje se je udeležil tudi belgijski ministerški predsednik, ki je obenem tudi zunanji minister Paul-Henri Spaak (levi na sliki). Zastopniki poslušajo razpravo o važnih mednarodnih zadevah med zastopniki Anglije, Francije in Belgije. Nizozemska in Luxemburska pa bosta vključili v to tudi razpravo o Severno-Atlantskem varnostnem paktu.

DO YOU GET ENOUGH VITAMINS?

... One-A-Day Vitamin Capsules ...

ONE A DAY

VITAMIN CAPSULES

MALI OGLASI

Piano naprodaj
Naprodaj je krasna "baby" grand piano v zelo dobrem stanju. Za pojasnila pokličite KE 2082. (69)

Išče stanovanje
Mlad slovenski zakonski par brez otrok želi dobiti 3 ali 4 sobe. Ima dobra priporočila. Tudi nima psa ali kake druge živali. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 6995.

Hiša naprodaj
Naprodaj je hiša za 2 družini na 854 E. 236. St., Euclid, O. Več izveste pri lastniku v soboto in nedeljo popoldne, ali če pokličete RE 4495. —(70)

Soba v najem
Velika neopremljena soba se odda v najem. Pripravna za novoporočenca; uporabljata lahko tudi kuhinjo. Pokličite HE 2618, po 5 uri popoldne. —(68)

Iščejo stanovanje
Mirna družina, 4 odrasle osebe nujno rabijo 4 ali več sob. Kdor ima kaj, naj pokliče KE 4717. —(71)

Vas muči glavobol!

Nabavite si najboljšo tableto proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug
15702 Waterloo Road
Cleveland 10, Ohio

Hiša naprodaj
Hiša se proda v Lakesideu; pripravna za zdravniški urad in stanovanje. V lepi in dobri kozmopolitski okolici. Pokličite BL 5898. (69)

Želijo 3 ali 4 sobe
Zakonski par z enim 5 mesecev starim otrokom želi dobiti 3 ali 4 neopremljene sobe. Ima dobra priporočila in stalno zaposlitev. Kdor ima kaj, naj pokliče PR 2498. (69)

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking.

CHRISTIANA LODGE
DOMINIC KRASOVEC, Prop.
Phone 9126F5
P.O. Edwardsburg, Mich

BENESKI ZASTORI
Napravimo po vaši meri jeklene beneške zastore. Izbera 3 barv v jeklu in razne barve trakov. Frank Adamič da zanesljivo delo in po zmerni ceni.

TRU-SHADE VENETIAN BLIND CO.
22812 Nicholas Ave, zadej
RE 7075 RE 6969

SEDMAX
Moving & Storage
ALSO
LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.
KE 6560

MI pripravimo ZDRAVILA za Evropo
MANDEL DRUG CO.
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

IVAN JONTEZ:

PRISELJENCI

Povest iz kanadskega življenja

Odtlej sta Janez in Jovo delala skupaj in skupno prenašala vse sladkosti življenja kanadskih "mlatičev", ki je v marsičem zelo slično življenju vabundov. Danes tukaj, jutri tam, večeraj si spal v niši na postelji, nočjo spisa na slami v vsem božjim vetrovom odprti šupi, jutri boš spal v kakem razmajanem "kabusu" (lesena kočica na kolesih, slična cirkuskim vozovom-hišam); danes nakladaš snopce na vozove in jih voziš k mlatilnici, prihodnji teden bo morda deževalo in če je tvoj začasni gospodar slučajno bolj skepe nature, boš moraj zopet v mesto, kjer boš stanoval v velikem, lesemenem golobnjaku imenovanem "hotel," kjer te 25 centov preskrbi s streho in posteljo za eno noč in če ni drugače, tudi s kopico uši; in ko se zjasi, greš zopet delati kakemu farmerju. Ko je mlaček končana in če nisi imel sreče, da bi si našel do-brega gospodarja, ki bi ti dal za ves čas mlačve, si srečen, če imaš toliko denarja v žepu, da se lahko vrneš tja, odkoder si prišel. Tako je življenje "mlatičev" na kanadskem zapadu; nekateri se vrnejo z nekaj stotaki prihrankov, mnogi pa obogate zgolj na izkušnjah, ki pa na žalost nič ne štejejo v grocerijah in raznih drugih prodajalnih človeških potrebščin.

Janez je kmalu spoznal, da bo med slednjimi. Prvemu gospodarju je služil komaj šest dni, ko je zopet začelo deževati in ker je bil gospodar skopuške sorte ter zahteval, da se mu plača dolar dnevno za hrano, dokler bo mlaček vsled izpodnebne mokrote v zastoju, sta Janez in Jovo rajši odšla v mesto. Mesto pa ju je stalo najmanj dva dolarja dnevno vsakega, kajti v mestu ima denar jako kratek rep. Z drugim farmerjem pa je bila ta smoia, da je bila mlaček pri njem končana po poldrugem tednu in preden sta Janez in Jovo našla novega gospodarja, je zopet začela naletavati izpod nebes mokrota.

Janez je med drugim spoznal tudi, da romantični dnevi "ževcev" odhajajo v preteklost. Videl je stroje, ki hkratu žanjejo in omlatijo žito in zaslužijo, da ni več daleč čas, ko brezposelni delavci, študentje in drugi ne bodo imeli več časa iskati na zapadu ob času žetve. Ta doba je že nastopila.

Tretjemu farmerju sta morala delati za štiri dolarje dnevno. Prve tedne po pričetku mlačve je namreč prišlo na kanadski zapad šest tisoč brezposelnih delavcev iz Anglije, ki so prišli tja na vladne stroške; in čeprav je večina teh proietarcev po nekaj tednih razočarana nastopila pot proti domovini, so farmerji vseeno začeli slabše plačevati svoje delavce, kajti ponudba je postajala vsak dan večja od povpraševanja.

Spričo teh razmer je Janez malone popolnoma pozabil Zofijo in ženitev. Pozabil ji je tudi pisati. Sitnežu v sebi, ki mu je večkrat šepetaje očitil, da ni lepo, pustiti dekleta na cedilu in v skrbeh, je odgovarjal, češ, da se mu nič priča godi, ji noče pisariti, ker bi jo potem še bolj skrbelo in navsezadnje pa tudi ne utegne. Sicer pa ga bo še bolj vesela, ko se bo nepričakovano vrnil ter jo prijetno iznenadil. Par mesecev bo že kako potrpeča.

Svojo prejšnjo namero, da po končani mlačvi odide v Britsko Kolumbijo, je Janez zavrgel, kajti Jovo mu je to odsvetoval. Tudi tam ni kaj pri-

stalni kosmi, ki so naletavali izpod sivega neba v mirjadah. Janez je brž zaprl vrata. "Jovo, mlaček je pri kraju," je nagovoril tovariša, ki se je pretegoval na slamatnem ležišču ter se zadovoljno smehljaj. "Sneži kakor da v nebesih trgajo beraške cape."

"Res?" se je dalje smehljaj Jovo, ki mu bela novica ni šla prav nič k sreči. Janez je prikimal z glavou: "In najmanj štiri dolarje nama je požrl ta sneg, kajti za danes bi še bilo dela. Mar bi počakal še en dan, ta sneg."

"Ej, kaj bi tožil," ga je tolažil Jovo, kakor navadno vedno dobre volje. "Štiri dolarje več ali manj — obesila se ne bova zaradi tega. Vreme je vreme in bo ostalo vreme, pa če ga še bolj pregodrnjaš."

"To je že res," je potrdil Janez ter se spustil na svjcje leslasi. Vprašanje pa je, kaj se mu bušili v obraz mehki kri-

ustavij mlačev, kolikor ni še bilo končane?" "Weh, John, s tem si ti pa res ni treba beliti glave!" se je zasmejal Jovo. "Svoje cunjce bova zbasala v kovčege in potem — hajd nazaj, odkoder sva prišla. Enostavno in preprosto, kajne?" "V Regino?" je poizvedoval Janez, ki se je zvesto ravnal po nasvetih izkušenejšega tovariša.

"Seveda. Mislim tudi, da bo najbolje, če ostaneva v Regini vso zimo. Najbolje bi bilo, če bi se nas nekaj zbralo, da bi lahko vzeli v najem kašno bajlo to ter si sami kuhali. Tako bi se prav poceni prerinili skozi zimo, mnogo cenejše, kakor kjerkoli na vzhodu. Meso ni drago, moka in krompir poceni — ni slaba ideja, a? Spomladi bova pa "trempala" na vzhod ter tako prihranila denar, ki bi ga drugače morala odšteti za vozne listke. Kaj mi-sliš, John? Ti ugaja?"

Janez se je zamislil. Ko je odhajal na zapad, je bil trdno uverjen, da se čez nekaj mesecev vrne — seveda z nekaj stotaki v žepu. Toda namseto stotakov ima sedaj, ko je mlaček končana, borih sedemdeset dolarjev. In če se vrne v Toronto, bo prišel tja jedva s štirimi desetaki v žepu. Potovanje bo požrl najmanj trideset dolarjev, čeprav ima kot sezonski farmerski delavec pravico do znižane vožnje; če bi moral plačati polno vožnjo, bi njegov denar jedva zadostoval za vlak in dru-

ge potne stroške. Seveda bi rad šel nazaj, pustega zapada je že sit, ampak kaj bo počel v vlemestu vso božjo zimo s štiridesetimi dolarji? Dela brčkone ne bo mogel dobiti čez zimo in denarja mu bo ostalo jedva za stanovanje; od zraka pa se ne da živeti. In Zofija ga pričakuje! Toda poroka, ki se je obema videla tako blizu, se skokoma oddaljuje. . . . Kaj more Janez za to? Ni on kriv, če nevidna roka prekrži vse njegove račune in načrte, jih raztrga na koščke in vrže v trovom v naročje! Saj bi se rad vrnil, takoj a kaj, ko pa mu razum svetuje, naj se oprime prijateljevega nasveta. Le počakaj, Zofka, tja do pomladi . . . Boš pa tedaj toliko bolj srečna in vesela . . .

Potom Odbora zamorete od sedaj v nadalje, naročevati nove STANDARD PAKETE, ki so napolnjeni z jestvinami, katerih količina in cene so označene na drugi strani. V cenah teh paketov so vpošteti stroški prevoza, kakor tudi zavarovalnina do najbližjega pristanišča ali luke prejemalca v Jugoslaviji. — Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total Loss).

Paketov št. 1 zamorete odposlati na največ petero oseb, tako, da je vsak paket naslovljen na DRUGO OSEBO.

MOKA
Pošiljamo le prvovrstno BELO MOKO v vrečah po 100 funtov in sicer po \$9.00 vreča, a PLAČANO VOZNO DO REKE, in — po \$12.00 za vsako vrečo z PLAČANIM PREVOZOM DO NAJBЛИžJE POSTAJE ali LUKE NASLOVLJENCA v Jugoslaviji.

RAZNO
Pošiljamo tudi streptomycin in druga zdravila in sicer na podlagi zdravniških receptov iz Jugoslavije. — Pakete z jestvinami priredimo natančno po Vaši želji.

Pošiljamo tudi BARVE, POSTELJE, BICIKLE, HISNE PEČI za drva in premog, kakor tudi ELEKTRICNE STROJE ZA PRANJE, itd. — Ako želite kaj takega odposlati, obrnite se na nas.

Pakete in moko odpošiljamo na Reko vsak drugi teden

OPAZKA — tem potom naznanjamo pošiljateljem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci pošiljatelj in tukajšnjih oblasti, in da radi tega vsako naročilo postane takoj lastnina pošiljatelja.

VAŽNO
Čeki in Mooney Ordri morajo biti naslovljeni na DOBROVOLJNI ODBOR.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi treba nadomestiti kakšne predmete, bodemo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

DOBROVOLJNI ODBOR.

G. WHISKERS

"Ni slaba ideja, Jovo," se je končno odločil. "Jaz sem za to. Saj mi ne kaže drugače."

Popoldne sta že bila v mestu ter se nastanila v golobnjaku imenovanem "hotel", kjer sta dobila sobo, dovolj veliko, da je v nji stala železna postelja in ki ju je stala 50 centov dnevno. To sicer ni mnogo, toda obema, Janezu in Jovu, se je zdelo pre-

več; ker ju je stala hrana v restavrantih najmanj dolar dnevno, sta začela hiteti, da bi čimprej organizirala "komuno" imigratov.

(Dalje prihodnjič).

Otok Java v Nizozemski Indiji je malo večji kot država New York. Otok ima 45 vulkanov.

STREPTOMYCIN

Pošiljamo s zračno pošto v vse dele Jugoslavije in sicer po sledečih cenah:

10 gramov	\$16.00	40 gramov	\$56.50
20 gramov	\$31.00	50 gramov	\$68.00
30 gramov	\$43.50	100 gramov	\$130.00

V kori navedenih cenah je všteta tudi zavarovalnina PENICILLIN in druga zdravila tudi pošiljamo s zračno pošto in priporočeno. Lahko pošljete kolikor hočete.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 West 18th St. New York 11, N. Y.

Hlito in gotovo OLAJŠANJE za vse, ki trpe na otrdelih žilah in revmatizmu!

Dobite si novi in gotovo učinkoviti SUMAN

SUMAN, odkrito in zdravniško preiskušeno zdravilo po dveh znanih kemistih, Vam prinese takojšnje olajšanje in udobnost — ali pa dobite povrnen denar. SUMAN zdravilo je skrbno pripravljeno in varno, ki Vam olajša bolečine, napravi zopet življenje udobno. Zakaž bi trpeli kostne bolečine, imeli otekle prste in pekočo neugodnost.

SUMAN krogljice stanejo \$3.00 škatljica. Prebivalci Ohio naj dodajo 9 centov za državni davek. Ako je naročilo plačano vnaprej, bomo poštnino plačali mi. Na C.O.D. naročila so stroški poštnine priračunani.

TISOČE ZADOVOLJNIH ODJEMALCEV

Mr. L. F. 1555 Belmar Avenue, Cleveland, Ohio, pravi: "Počutil sem kot prenovljen odkar uporabljam SUMAN in to v kratkih treh tednih. Trpel sem bolečine v vratu in glavobol več let. Sedaj sem zopet normalno razpoložen, za kar gre hvala zdravilu SUMAN."

DENAR DOBITE TAKOJ POVRNEN, ČE BI NE BILI ZADOVOLJNI

OTRESITE SE BOLEČIN! Naročite TAKOJ! M. C. D. Corp. 1243 West 3rd St. Dept. H Cleveland 13, Ohio

Peck-up LENTEN MENUS

CREAMETTES FISH CASSEROLE

1 1/2 oz. pkg. CREAMETTES
3/4 lb. or 1 can of fish (Salmon, tuna or flaked white fish)
1/2 c. green peas
1 large onion, sliced thin
Salt, pepper, 1 c. milk
1/2 c. cracker crumbs
1 egg, beaten
1 lemon, quartered

Cook CREAMETTES as directed on package. Combine cooked or canned fish with peas, onion slices, CREAMETTES and seasonings in baking dish. Add milk. Top with cracker crumbs and dot with butter. Place in moderate oven (350° F.) for 30 minutes. Serve garnished with lemon. Serves 4 to 6.

Creamettes

More Tender — More Delicious MACARONI

Creamettes so bolj mehki, bolj okusni MAKARONI!

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

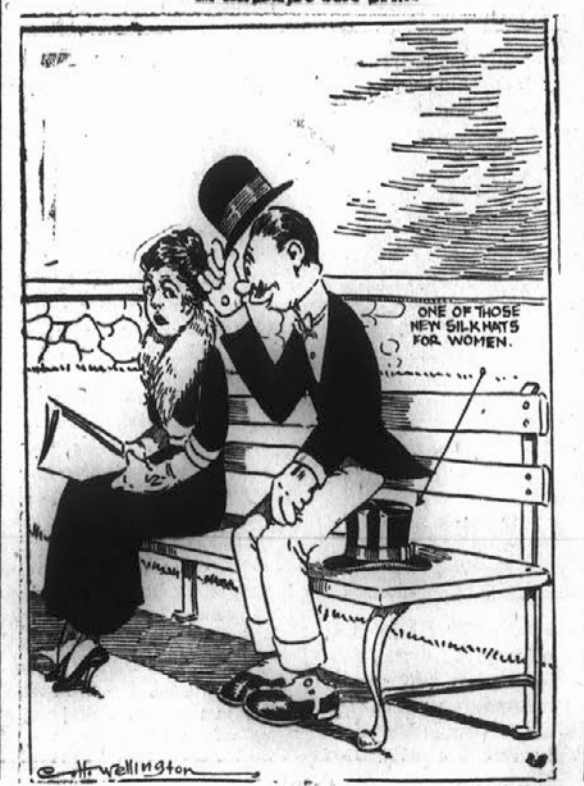
1146 E. 61. St. HE 2730

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6805 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

—AND THE WORST IS YET TO COME—
—in najbližje čele pride

POŠILJATEV DARIL V JUGOSLAVIJO

STANDARD PAKETI

Potom Odbora zamorete od sedaj v nadalje, naročevati nove STANDARD PAKETE, ki so napolnjeni z jestvinami, katerih količina in cene so označene na drugi strani. V cenah teh paketov so vpošteti stroški prevoza, kakor tudi zavarovalnina do najbližjega pristanišča ali luke prejemalca v Jugoslaviji. — Paketi so zavarovani le za popolno izgubo (Total Loss).

Paketov št. 1 zamorete odposlati na največ petero oseb, tako, da je vsak paket naslovljen na DRUGO OSEBO.

MOKA
Pošiljamo le prvovrstno BELO MOKO v vrečah po 100 funtov in sicer po \$9.00 vreča, a PLAČANO VOZNO DO REKE, in — po \$12.00 za vsako vrečo z PLAČANIM PREVOZOM DO NAJBЛИžJE POSTAJE ali LUKE NASLOVLJENCA v Jugoslaviji.

RAZNO
Pošiljamo tudi streptomycin in druga zdravila in sicer na podlagi zdravniških receptov iz Jugoslavije. — Pakete z jestvinami priredimo natančno po Vaši želji.

Pošiljamo tudi BARVE, POSTELJE, BICIKLE, HISNE PEČI za drva in premog, kakor tudi ELEKTRICNE STROJE ZA PRANJE, itd. — Ako želite kaj takega odposlati, obrnite se na nas.

Pakete in moko odpošiljamo na Reko vsak drugi teden

OPAZKA — tem potom naznanjamo pošiljateljem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci pošiljatelj in tukajšnjih oblasti, in da radi tega vsako naročilo postane takoj lastnina pošiljatelja.

VAŽNO
Čeki in Mooney Ordri morajo biti naslovljeni na DOBROVOLJNI ODBOR.

Ako bi nastal slučaj izven naše kontrole, in bi treba nadomestiti kakšne predmete, bodemo nadomestili z predmeti iste ali višje vrednosti.

DOBROVOLJNI ODBOR.

G. WHISKERS

STANDARD PAKETI

Zavoj št. 1—Cena \$35

- 10 lbs. Spaghetti
- 20 lbs. Sugar
- 10 lbs. Green Coffee
- 15 lbs. Red Kidney Beans
- 5 lbs. Barley
- 5 lbs. Split Peas
- 3 1/2 lbs. Farina
- 2 lbs. Lentils
- 1 lb. Noodles
- 2 lbs. Cocoa
- 1/2 lb. Hard Candy
- 5 lbs. Lard
- 6 cans Tomato Paste, 6 oz. per can
- 2 cans Powdered Milk, 1 lb. per can
- 4 cans Sardines
- 3 1/4 oz. per can
- 1 can Peaches (1 lb. 13 oz. can)
- 1 lb. Sweet Chocolate
- 1 doz. Black and White Thread
- 1 pkg. Assorted Needles
- 18 pkg. Lipton Noodle Soup
- 1/2 lb. Tea
- 4 oz. Black Pepper

Zavoj št. 2—Cena \$15.50

- 10 lbs. Rice
- 1 1/2 lbs. Luncheon Meat
- 12 lbs. Macaroni
- 5 lbs. Sugar
- 4 oz. Black Pepper
- 5 lbs. Coffee
- 12 pkg. Lipton Soup
- 2 lbs. Lard

Zavoj št. 3—Cena \$15

- 47 cakes Laundry Soap
- 12 cakes Face Soap
- 4 lbs. Lard
- 2 1/4 lbs. Luncheon Meat

Zavoj št. 4—Cena \$16

- 20 lbs. Spaghetti
- 7 lbs. Rice
- 5 lbs. Sugar
- 4 lbs. Green Coffee
- 1 lb. Powdered Milk
- 3 cans Tomato Paste
- 6 pkgs. Lipton Noodle Soup
- 4 ozs. Black Pepper

Zavoj št. 5—Cena \$14

- 8 lbs. Spaghetti
- 20 lbs. Rice
- 5 lbs. Coffee
- 5 lbs. Sugar

Zavoj št. 6—Cena \$16

- 7 lbs. Spaghetti
- 3 lbs. Green Coffee
- 5 lbs. Sugar
- 5 lbs. Rice
- 1 lb. Barley
- 2 lbs. Lard
- 1 1/2 lbs. Corned Beef
- 6 pkg. Lipton Noodle Soup
- 2 cans Tomato Paste
- 4 ozs. Black Pepper
- 1/2 lb. Tea
- 1/2 lb. Cocoa
- 1 lb. Powdered Milk
- 1 lb. Sweet Chocolate

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.
Telefon: Watkins 4-9016

URADNE URE: Od 9te ure dopoldne do 6te ure popoldne
OB NEDELJAH URAD NI ODPRT